

lovens § 58 og dermed tillige arbejdsmarkedsbidraget, jf. arbejdsmarkedsfondslovens § 11, stk. 7, og SP-bidraget, jf. ATP-lovens § 17 f, stk. 1, der betales sammen med B-skatten, måske er for lavt sat i forbindelse med forskudsregistreringen efter kildeskattelovens §§ 52-54.

Restancen kan imidlertid også opstå, fordi den selvstændige prioriterer betalingen af moms, A-skat m.v. højere end B-skatten og egne bidrag, evt. fordi den selvstændige ønsker at undgå, at skulle stille sikkerhed efter § 11, stk. 2, i forbindelse med registreringen af en ny virksomhed.

Hvis personen erklæres konkurs eller konstateres insolvent, vil der derfor måske eksistere en større restance bestående af personskatter og egne bidrag, men derimod ingen - eller en til krav om sikkerhedsstillelse efter stk. 2 utilstrækkeligt stor - restance bestående af de skatter og afgifter m.v., der opkræves efter opkrævningsloven.

Hvis personen herefter ønsker registrering for en ny virksomhed, er der ikke med den nuværende affattelse af opkrævningslovens § 11, stk. 2, mulighed for at betinge registreringen af sikkerhedsstillelse, selv om personens personskatte- og bidragsrestance fra den tidligere virksomhed indicerer, at driften af den ny virksomhed vil være forbundet med en øget tabsrisiko for staten.

Højesteret har i en dom, der er gengivet i Ugeskrift for Retsvæsen 1981, side 473, afgjort, at skattemyndighederne kan nulstille den bogførte A-skat, der er indeholdt i udbetalt løn m.v. til en person, der i en insolvent virksomhed med begrænset ansvar (f.eks. anparts- og aktieselskaber) har haft en enerådende position, således at personen i sin årsopgørelse ikke godskrives disse beløb, der på grund af virksomhedens insolvens aldrig blev afregnet. Begrundelsen for nulstillingen er, at personen i kraft af sin tilknytning til den indeholdelsespligtige virksomhed vidste eller burde have vidst, at der ikke var økonomisk realitet bag de formelle indeholdelser, idet de indeholdte beløb grundet den økonomiske situation i virksomheden ikke ville blive afregnet.

Personskatter og bidrag, der er opstået som følge af en sådan nulstilling, er derfor også virksomhedsrelaterede.

3.8.2.2 Filialbestyrere

Som anført er det med den nuværende affattelse af opkrævningslovens § 11, stk. 2, ikke muligt at betinge registreringen af sikkerhedsstillelse, hvis en person, der har den relevante tilknytning til den virksomhed, der er anmeldt til registrering, tidligere har været fili-

albestyrer i en anden virksomhed, der i forbindelse med en konkurs eller en konstateret insolvens har påført told- og skatteforvaltningen et usikret tilgodehavende eller staten et tab på mere end 50.000 kr.

Dette uanset, at personen i sin egenskab af filialbestyrer for virksomheden vurderes at have et medansvar for dette tab eller usikrede tilgodehavende, som svarer til f.eks. en ejers eller en direktørs medansvar.

3.8.3. Skatteministeriets overvejelser

3.8.3.1. Inddragelse af personskatter

Skatteministeriet er af den opfattelse, at der ikke er nogen saglig begrundelse for forskelsbehandlingen af hhv. virksomhedsdrift i selskabsform og virksomhedsdrift i personlig virksomhed i relation til reglerne om sikkerhedsstillelse. Det findes derfor rimeligt, at også virksomhedsrelaterede personskatte- og bidragsrestancer bør være omfattet af § 11.

3.8.3.2. Filialbestyrere

De tilknytningsformer, der efter de gældende regler skal være opfyldt for den til registrering anmeldte virksomhed, er ejerskab til virksomheden, reel ledelse af den eller medlemskab af dens bestyrelse eller direktion.

En person, som er filialbestyrer i en filial, der skal registreres for f.eks. moms eller indeholdelsespligt efter kildeskatteloven, kan tænkes at have været til stede i en anden virksomhed, der som følge af konkurs eller anden konstateret insolvens har påført told- og skatteforvaltningen et tab eller usikret tilgodehavende på over 50.000 kr. Personens tilstedeværelse som filialbestyrer vil derfor kunne indebære en øget risiko for tab for staten.

En filialbestyrer udfører reelt en ledelsesfunktion i filialen, og derfor kunne det overvejes, om den i § 11, stk. 2, nr. 2, beskrevne tilknytning - »reelt driver virksomheden« - er tilstrækkelig. Da denne bestemmelse tænkes anvendt i stråmandsforhold, bør § 11, stk. 2, udvides med en henvisning til tilknytningen som filialbestyrer, således at det udtrykkeligt anføres, at en sådan tilknytning er tilstrækkelig.

3.8.4. Forslagets indhold

3.8.4.1. Inddragelse af personskatter

Det foreslås, at også de personskatter, som stammer fra virksomhedens overskud, skal indgå ved opgørelsen af de restancegrænser, der er fastsat efter hhv. opkrævningslovens § 11, stk. 1 og 2, samt ved opgørelsen af det beløb, der skal stilles som sikkerhed, jf. § 11, stk. 5.